

בבית-המשפט העליון

רע"פ 5729/02

בפני: כבוד השופט ד' דורנר

המבקש: טל פודים

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק-דין בית-המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו מיום 23.3.02 בע"פ 70751/01 שניתן על-ידי כבוד השופטים ד' ברלינר, ז' המר ונ' אחיטוב

בשם המבקש: עו"ד דן כהן

החלטה

המבקש, והוא אז כבן 22, הפיץ - תוך שימוש בארבעה שמות בדויים שונים - שמונה הודעות כוזבות בלוח ההודעות שבאתר האינטרנט של חברת השקעות מסוימת. בהודעות אלו, שפורסמו במהלך יום מסחר אחד בבורסה לניירות ערך, נכתב, כי קיים מידע מהימן שלפיו חברת לידר הנפקות ניירות ערך בע"מ, שאביו של המבקש היה אחד מבעליה, מתעתדת לפרסם הצעת רכש למניות חברת אורדן תעשיות בע"מ. בעקבות ההודעות שפרסם המבקש עלה שער מניית אורדן בכ10- אחוזים, ולמחרת, כאשר הוברר כי לשמועה שפרסם המבקש אין יסוד, צנח שער המנייה ב9- אחוזים.

המבקש נמצא אשם בבית-משפט השלום בתל-אביב-יפו, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של הנעה בדרכי תרמית לרכוש ניירות ערך, השפעה בדרכי תרמית על תנודות השער של ניירות ערך, וכן עבירה של אחסון מידע כוזב ועשיית פעולה שתוצאתה מידע כוזב, בניגוד לחוק המחשבים, תשנ"ה1995-. במסגרת הסדר-טיעון, וכנגד הודיית המבקש בעובדות כתב-האישום, הוסכם, כי המבקש יטען לכל עונש שלדעתו ראוי לגזור עליו, ואילו המדינה - הגם שתעמוד על כך שהמבקש יורשע בעבירות שנמצא כי ביצע - תגביל את עצמה לדרישה כי יוטל על המבקש עונש של ארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות-שירות, קנס ומאסר על-תנאי.

בית-משפט השלום קבע בהחלטתו בעניין העונש, כי למבקש, שלא הפיק כל רווח ממעשיו, גם לא הייתה כוונה להפיק רווח שכזה, ואף לא כוונה לגרום נזק, אלא שמעשיו גרמו נזק למשקיעים אחרים בבורסה, וכן פגעו באמון הציבור בשוק ההון. בית-משפט השלום אף ציין, כי מעשיו של המבקש לא היו מעידה חד-פעמית או תולדה של רוח שטות חולפת, שכן המבקש הפיץ שמונה הודעות שונות במהלך יום מסחר שלם. עם זאת, בית-משפט השלום סבר, כי נוכח נסיבות ביצוע המעשים, נסיבותיו האישיות של המבקש - שבמרכזן עברו הנקי, גילו הצעיר והחריטה שהביע - וכן לאור חוות-דעת פסיכולוגית שהוגשה בעניינו והמלצת שירות-המבחן, ומכיוון שמדובר בפעם הראשונה שבה נותן נאשם את הדין על מעשי תרמית בניירות ערך שבוצעו באינטרנט - יש להימנע מהרשעת המבקש בעבירות שבהן הואשם, ולהסתפק חלף ההרשעה בעונש של עבודות-שירות לתועלת הציבור. בית-משפט השלום הטיל איפוא על המבקש עונש של 300 שעות שירות לתועלת הציבור בלא הרשעה.

על החלטה זו של בית-משפט השלום ערערה המדינה לבית-המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו, בטענה כי יש להרשיע את המבקש.

בית-המשפט המחוזי (השופטים דבורה ברלינר, זאב המר ונורית אחיטוב) קיבל את ערעור המדינה. בפסק-דינו קבע בית-המשפט המחוזי, כי הגם שיש לתת משקל להסדר-הטיעון שאליו הגיעו הצדדים, אין בהסדר זה כדי למנוע את הרשעת המבקש בעבירות שייחוסו לו; וכי על-פי העקרונות המנחים שנקבעו בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (להלן: ע"פ **כתב**) מן הדין אומנם להרשיע את המבקש. בין היתר הדגיש בית-המשפט המחוזי את התחכום הרב שבו נהג המבקש בפרסום הודעותיו, את הנזק הניכר שגרם במעשיו, וכן את העובדה שביצע את מעשיו באמצעות האינטרנט. בית-המשפט המחוזי, בדחותו את טענת סניגורו של המבקש כי העובדה שמעשיו של המבקש נעשו דווקא באמצעות האינטרנט צריכה לשמש נסיבה להקלה בעונשו של המבקש, הטעים, כי אינטרס הציבור מחייב כי יועבר מסר תקיף בעניין השימוש באינטרנט לצורך ביצוע פעילות פלילית. לבסוף ציין בית-המשפט המחוזי, כי אין במכלול נסיבותיו האישיות של המבקש דבר המצדיק סטייה מן הנורמות המקובלות לעניין הימנעות מהרשעה, ואף כי לא שוכנע שעתידו של המבקש ייפגע באורח כזה שהרשעתו תהווה חוסר איזון בין האינטרס הציבורי לבין הנזק שייגרם לו.

המבקש הורשע איפוא בעבירות שייחוסו לו, ונגזרו עליו שלושה חודשי מאסר לריצוי בעבודות-שירות,

שישה חודשי מאסר על-תנאי, וכן קנס כספי בסך 15,000 ש"ח.

מכאן הבקשה שבפניי למתן רשות ערעור, שבגידרה תקף המבקש את החלטת בית-המשפט המחוזי להרשיעו ולא להסתפק בהטלת עבודות לתועלת הציבור בלא הרשעה. עיקר טענת המבקש היה, כי החלטת בית-המשפט המחוזי משקפת סטייה מהילכת ע"פ כתב, וכי בית-המשפט המחוזי נמנע מלהעניק את המשקל ההולם לנסיבות ביצוע המעשים באמצעות רשת האינטרנט. בהקשר אחרון זה טען המבקש, כי בניגוד לסברת בית-המשפט המחוזי, מעשיו בוצעו באמצעות אתר שיחות ("צ'אט") ולא באמצעות אתר אינטרנט סתם, וכי לעובדה זו יש משמעות רבה, לאור המספר המוגבל יחסית של המשתמשים הפוטנציאליים באתר השיחות, לעומת המספר הרב של בעלי גישה לאתרי אינטרנט; אלא שבית-המשפט המחוזי נמנע מלערוך את ההבחנה הזו ועל-כן החמיר יתר-על-המידה עם המבקש. עוד טען המבקש, כי פסק-דינו של בית-המשפט המחוזי אינו מתיישב עם עיקרון אחידות הפסיקה, באשר מספר ימים לאחר שניתן פסק-הדין בענייניו של המבקש, התערב בית-המשפט המחוזי, באותו הרכב, בפסק-דין של בית-משפט השלום, ביטל הרשעה בעבירות על חוק ניירות ערך, תשכ"ח-1968 של נאשם, שנסייבותיו דומות לאלו של המבקש, והטיל על אותו הנאשם צו שירות לתועלת הציבור. לבסוף טען המבקש, כי ההבדל המשמעותי בין פסק-דינו של בית-משפט השלום בענייניו לבין פסק-דינו של בית-המשפט המחוזי, מצדיק, כשלעצמו, מתן רשות ערעור.

טענות המבקש אינן יכולות להתקבל.

הבקשה שבפניי, המתייחסת לענייניו המיוחד של המבקש, אינה מגלה עילה לדיון בגלגול שלישי, שכידוע, ייוחד לעניינים המעלים שאלות משפטיות כלליות או למקרים שבהם נגרם עיוות-דין.

בהקשר זה יוער, כי אין ממש בטענת המבקש כי בית-המשפט המחוזי החמיר עימו מבלי שהבחין כי מעשיו של המבקש נעשו באתר שיחות ("צ'אט") ולא באתר אינטרנט סתם. שהלוא הנזקים שגרם המבקש, שבעטיים קבע בית-המשפט המחוזי שיש להחמיר עימו, באו לכלל ביטוי בשינויים החריפים בשער המניה שהמבקש הפיץ הודעות לגביה, וכתוצאה מכך בפגיעה באמון הציבור בשוק ההון.

ענייניו של המבקש נבחן על-ידי שתי ערכאות, ועובדת קבלת ערעורה של המדינה, כשלעצמה, אינה מצדיקה קיום דיון במסגרת ערעור שני. לבסוף, מעיון בפסק-הדין שניתן בענייניו של הנאשם, שהמבקש ביקש להשוותו לפסק-הדין בענייניו שלו - ע"פ (ת"א) 70848/00 לבנת נ' מדינת ישראל - אף עולה, כי גם לטענת המבקש לחוסר שוויון בענישה אין כל יסוד, שכן, בין שני הנאשמים, העבירות שביצעו, ונסיבות עשיית העבירות קיימים הבדלים של ממש.

אשר-על-כן, הבקשה למתן רשות ערעור נדחית.

ניתנה היום, כ' באב תשס"ב (29.7.02).

שׁוֹפֵט

העתק מתאים למקור L01.02057290
נוסח זה כפוף לשינויי עריכה וניסוח.
רשם

בבית המשפט העליון פועל מרכז מידע, טל' 02-6750444
בית המשפט פתוח להערות והצעות: pniot@supreme.court.gov.il
לבתי המשפט אתר באינטרנט: www.court.gov.il